

РОМАНІВСЬКИЙ СТИЛЬ

Період існування

- Термін «романський стиль» умовний і виник у першій половині 19 століття, коли був виявлений зв'язок середньовічної архітектури з римською. У 11-12 століттях церква досягла вершини могутності. Її вплив на духовне життя того часу було безмежне. Церква була головним замовником творів мистецтва. Стиль, що панував у мистецтві Західної Європи (а також деяких країн Східної Європи) в 10-12 ст. (У ряді місць і в 13 ст.)

Особливості екстерєру

- Романський стиль ввібрав різні елементи пізньоантичного і меровингського мистецтва, культури "Каролингського відродження" (крім того - мистецтва епохи "Великого переселення народів", Візантії та мусульманських країн Близького Сходу). Соціальна основа романського стилю - система розвинених феодальних відносин і ідеологія католицької церкви.
- Головними розповідцями були

Приклади

- Крак-де-Шевальє (Замок лицарів) Сирія. 1131
- феодальний замок, монастирський ансамбль і храм. Романську замкову архітектуру пронизував дух войовничості і постійної потреби самозахисту. Феодальні замки мали могутні кам'яні стіни з

